

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Roberti Tvrneri Devonii Oratoris Et Philosophi
Ingolstadiensis Panegyrici Dvo**

Turner, Robert

Ingolstadii, Anno M. DC. IX.

Robertvs Tvrnervs Nobili Et Clarissimo Viro, Erasmo Vendio, Serenissimo
Bauariæ Duci à Consiliis S. P. D. Monachivm. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69598](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69598)

Deus, sed dñi homines, id est, ij, qui non tam homines videntur propter corporis contagionem, quam dñi propter mentis beneficentiam. reliqua virtutes à Deo sunt, sed quasi particula quaedam decerptæ, ad inferioris notæ homines ornandos: beneficentia autem non tam particula est libata à Deo, quam Dei perfectio, quæ in Principis animo, tanquam solio, resideat. Principes ergo per diuinam beneficentiam dñi, reliqui homines per virtutes reliquas, quasi Dei notas, Diis similes vocantur. quorsum hæc? ut gratissim, quod offeram hodie Serenissimo materiem ostendende beneficentiæ, id est, exerenda suæ diuinitatis. quam materiem? explicabit Magnificus Dominus Vendius, id quæ tam commodè, ut sperem me habiturum occasionem colendi Dei Principis. Valeat. Ingolstadtij.

ROBERTVS TURNERVS
NOBILI ET CLARISSIMO VIRO, ERASMO
MO VENDIO, Serenissimo Bauariae
Duci à Consiliis S. P. D.

MONACHIVM.

IV.

NON possum multa per tempus, ac si possem equidem, nollem, ne videar velle negotiorum tuorum quæ plurima solent esse & grauissima, cursum meum

terū ineptè intercidere. hoc tamen, sed vno verbo, me
 amare te de literis tuis ad Zachariā meum. loquun-
 tur enim suauiter, & quod in tanto viror miror, ter-
 sissimè. nam siue excites Zachariam, siue queras ma-
 gistrum caremoniarum, siue ames Scotos, verba ita
 legis propriè, ita coagmentas affabrè, vt in excitando
 vim, in quarendo diligentiam, in amando ipsum
 spires amorem. quid laudo hoc quasi nouum aut mi-
 rum? nec nouum est nec mirum Vendios, id est, eos,
 quos natura finxit ad eloquentiam, omnia scribere
 ad præscriptum, in epistola tenuiter, sed lecta; in
 grauioribus rebus grandia, sed aptè. verùm de reli-
 quis ne morer, de Scotis meis tuam pietatem adamo;
 ò iniustam fortunam, quod non finis vt dicam, redamo.
 quanquam cum seridè rem cogito, fit, vt feram
 meam fortunam non iniquè, ac nollem sanè redama-
 re, id est, posse paria reddere tuæ pietati, ne videat
 velle, aut cum tua fortuna contendere, aut Tua Ma-
 gnificentia inuidere. illud enim esset superbia in has
 mea infima, hoc stultitia in illa tua summa fortuna.
 quare gratulor mihi hanc meam misellam fortunam,
 non quod cupio esse sordidè miser, sed quod putem esse
 cuiusdam felicitatis posse me cum reliquis Scotis ha-
 bere VENDIUM meæ virtutis (si quæ sit) admirato-
 rem & amicum. libèter vtor tuis verbis, quia sunt &
 ad meum sensum iucunda, & ad rem ipsam peractio-
 modata. quare si meam tenuitatem cum Scotorum
 meorum virtute comprehenderit, erigis. quid erigis?
 beas.

beas.

beas. nam me cum Scotis habere VENDIVM Patro-
num (vt vniuersim dicam, nam singula non vult tua
modestia audire) summum penè est. quanta autem
clementia fueris tu Patronus, loquebantur tua liti-
ra, quas legi ad Reuerendissimum ROSSENSEM
humanitatis ac suauitatis notis insignes, quam grati-
vicissim animi clientes fuerant Scoti (vt taceam NI-
NIANVM, ac reliquos) testis est abundè ROSSEN-
SIS, qui cum ignoti in ignotum singularem pietatem
voluerit depingere, solebat illud vsurpare, VENDIVS
est. pergàs ergo esse Scotis meis VENDIVS, id est, gra-
tissimis munificus. sed ne videar malo dolo ex Scoti
nomine notioneq; velle aucupari aut commoditatem
aut gratiam, prodo me. Anglia me edidit Angli-
glum, Scotis agnatũ, Germanis alumnum, VENDIO
clientem. & Ingolstadiensibus (si velitis) eloquentia
Professorem. quippè eum VENDIVM siue effudit
natura, siue poliuuit disciplina, vt animaduertat, non
cuius Gentis ciuem, sed cuius Ecclesie filium colit at-
que ornat. id quod cum in multis rebus possim videre,
tum in illa, quam trophæis Anglorũ Martyrum pre-
fixisti, Paranesi clarissime. in qua etsi suspiciebam e-
loquentiam bene vinctam, religionem sincere putam,
pietatem solide germanam, tamen Germanum ma-
ximè admiratus sum in trophæis Anglorum Anglum,
in prodicione Scotorum Scotum, in furoribus Gallo-
rum Gallum, in singulis verum genuinumq; Ecclesie
Romane filium. quare cum sperem apud tam iustum
exi-

existimatorem nihil mea caussa officere, quod Anglia
 me habeat ciuem, aut Scotia agnatum, dummodò
 Ecclesia me amet filium; en tibi me paratum ad om-
 nia siue Scotum in Anglo, siue Anglum in Scoto, siue
 in utroque vtrumque. De stipendio quid rogas? non
 quero vitam illam lautam, exquisitisque volupta-
 tibus confertam, sed Germaniam quero nutricem,
 VENDIVM Patronum, quare si stipendium tale sit,
 vt memineris me esse Sacerdotem, ac VENDII cli-
 entem, fuisse eloquentia Professore ac Collegij Ger-
 manici alumnium, reliqua nihil moror. nam etsi me
 ambiant Padua & Roma amplissimi viri, tamen
 cum Pontifex interponat authoritatem, meq; man-
 datu suo extrudat in Germaniam aut partes infe-
 stas haresi, ita contemno reliqua, vt instar omnium
 rerum putem, latere in tutela & clientela VEN-
 DII. vides ergo res meas nutare, quoad me certi ali-
 quid literis doceas, ita tamen nutare, vt certa propè
 sint ac fixa in tuae humanitatis singulari spe. Vale.
 Romæ. M. D. XXC.

ROBERTVS TURNERVS

IOANNI N. SACERDOTI

S. P. D.

VENETIAS.

V.

u

Accepi.